

ஸிபதுஸ் ஸலாத்

இஸ்லாத்தின் ஐம்பெரும் கடமைகளுள் இரண்டாவது கடமை தொழுகை ஆகும். அது முஸ்லிம்களுடைய வாழ்க்கையில் தவிர்க்க முடியாத கடமையாகும். அது மிஃராஜின் போது கடமையாக்கப்பட்டது. அன்று முதல் நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லம் அவர்கள் தமது மரணம் வரை தொழுகையை மிகக் கவனமாகக் கடைப்பிடித்து வந்திருக்கிறார்கள். தொழுகையைக் கடைப்பிடிப்பது முஸ்லிம்குரிய அடையாளமாக சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு அடியானுக்கும் குப்ருக்கும் (நிராகரித்தலுக்கும்) இடையிலுள்ள வேறுபாடு தொழுகையை விட்டுவிடுவதாகும். (முஸ்லிம்) என நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லம் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

ஒருமுறை நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லம் அவர்கள் பள்ளிக்கு வந்தார்கள். அவ்வேளை வேறொரு நபரும் வந்து தொழுதார். தொழுது முடிந்ததும் நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லம் அவர்களுக்கு ஸலாம் கூறினார். நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லம் அவர்கள் பதில் கூறிய பின் 'நீர் மீண்டும் தொழுவீராக! ஏனெனில் நீர் தொழவே இல்லை' என்றும் கூறினார்கள். அந்த மனிதர் முன்பு தொழுது போலவே மீண்டும் தொழுதுவிட்டு வந்து நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லம் அவர்களுக்கு ஸலாம் கூறினார். திரும்பவும் 'தொழுவீராக! நீர் தொழவே இல்லை' என்று நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லம் அவர்கள் கூறினார்கள். (இவ்வாறு மூன்று தடவைகள் நடந்தன). அதன் பிறகு அந்த மனிதர் 'சத்திய மார்க்கத்துடன் உங்களை அனுப்பியுள்ள இறைவன் மீது ஆணையாக இவ்வாறு தொழுவதைத் தவிர வேறு எதையும் நான் அறிந்திருக்கவில்லை! எனக்கு கற்றுத்தாருங்கள்!' என்று கேட்டார்.

'நீர் தொழுகைக்காக நின்றதும் தக்பீர் கூறுவீராக. பின்னர் குர்ஆனில் உமக்குத் தெரிந்தவற்றை ஒதுவீராக. பின்னர் அமைதியாக ருகூஉ செய்வீராக. பின்னர் ருகூஉவிலிருந்து

எழுந்து சரியான நிலைக்கு வருவீராக. பின்னர் நிதானமாக ஸஜ்தா செய்வீராக. சஜ்தாவிலிருந்து எழுந்து நிதானமாக உட்காருவீராக. இவ்வாறு உமது எல்லாத் தொழுகையிலும் செய்து வருவீராக!’ (புகாரி) என்று நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லம் கூறினார்கள்.

‘மறுமை நாளில் ஓர் அடியானின் செயல் பற்றி விசாரிக்கப்படும்போது முதன்மையாக கேட்கப்படுவது தொழுகை பற்றியாகும். அது சீராக இருந்தால் அவர் வெற்றி பெற்று விட்டார். அது சீரற்றிருந்தால் அவர் கவலையும் துயரமும் அடைந்தவராவார்.’ (திர்மிதி)

தொழுகை மிகவும் பேணுதலாக தொழப்பட வேண்டும் என்பதனால் ஜிப்ரீல் (அலை) அவர்கள் நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லம் அவர்களுக்கு மஃராஜைத் தொடர்ந்து முதல் இரண்டு நாட்களும் இமாமாக நின்று தொழுகையை நிறைவேற்றிக்காட்டியுள்ளார்கள்.

இனி நாம் தொழுகை நிறைவேற்றப்படும் முறையினைக் கவனிப்போம்.

கிப்லாவை முன்னோக்கி நின்றல்

தொழுகையை நிறைவேற்றுவதற்குத் தயாராகி விட்ட ஒருவர் (நிற்பதற்கு சக்தி பெற்றவராக இருந்தால்) கிப்லாவை முன்னோக்கி, நிமிர்ந்து நிற்க வேண்டும். ஆண்கள் தமது இரு பாதங்களுக்கிடையில் சிறிது இடைவெளி விட்டும், பெண்கள் கால் பாதங்களை நெருக்கமாக வைத்தும் நிற்க வேண்டும்.

நிய்யத் வைத்தல்

நிய்யத் என்பது உள்ளத்தில் ஏற்படுத்தும் எண்ணமாகும். தொழுவதற்கு ஆயத்தமாகும் போது முதலில் அத்தொழுகைக்குரிய நிய்யத்தை மனதில் பதிய வைத்து அல்லாஹு அக்பர் என முதலாவது தக்பீர் சொல்ல வேண்டும். இம் முதல் தக்பீர் தக்பீர் தஹ்ரீமா என வழங்கப்படும். குறித்த பர்ழான அல்லது ஸுன்னத்தான தொழுகையைத் தொழுகிறேன் என சுருக்கமாக நிய்யத் வைக்கலாம். அல்லது குறித்த தொழுகையையும், அதன் ரகஅத்துக்களின் எண்ணிக்கையையும் குறிப்பிட்டு, அதாவாக கஃபாவை முன்னோக்கி அல்லாஹ்வுக்காகத் தொழுகிறேன் என விரிவாகவும் நிய்யத் வைக்கமுடியும்.

உதாரணமாக, ஸுப்ஹுடைய பர்னைத் தொழுகிறேன், என்பது நிய்யத்தின் மிகக் குறைந்த அளவாகும். ஸுப்ஹுடைய பர்னா இரண்டு ரகஅத்துக்களையும் அதாவாக கஃபாவை முன்னோக்கி அல்லாஹ்வுக்காகத் தொழுகிறேன், என விரிவாகவும் நிய்யத் வைக்க முடியும். ஜமாஅத்தாகத் தொழும் போது, தொழுகை நடத்தும் இமாம் நிய்யத்தில் இமாமன் என்பதையும், மஃமூமாகத் தொழுவோர் மஃமூமன் என்பதையும் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

கைகளைக் கட்டுதல்

‘நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் தக்பீர் கூறும் போது தமது இரு கைகளையும் இரு காதுகள் வரை உயர்த்தினார்கள்’ (முஸ்லிம்). ‘இரு தோள் புஜங்கள் வரை உயர்த்தக் கூடியவர்களாக இருந்தார்கள்’ (புகாரி). நிய்யத்தை மனதில் உறுதிப் படுத்திக் கொண்டு அல்லாஹு அக்பர் என தக்பீர் கூற ஆரம்பிக்கும் போது,

இரு கைகளின் விரல்களையும் நேராகவும், இலேசாக விரித்த வண்ணமும், உள்ளங்கைகள் இரண்டும் கிப்லாவை முன்னோக்கியதாகவும், பெரு விரலின் நுனி காதின் கீழ்ப்பகுதிக்கு, அல்லது தோள் புஜங்கள் வரை உயர்த்தியும் இருக்க வேண்டும். அவ்வேளை தக்பீர் சொல்லியவாறு இரு கைகளையும் மெதுவாகக் கீழே இறக்கி, நெஞ்சுக்கும் தொப்புளுக்கும் இடையில் உயர்த்திக் கட்டிக் கொள்ள வேண்டும். இடது கைக்கு மேல் வலது கையை வைத்து, வலது உள்ளங்கையால் இடது மணிக்கட்டைப் பற்றிக் கொள்ள வேண்டும். ஆண்கள் தமது முழங்கைகளை விலாப்புறங்களிலிருந்து சிறிது தூரமாக்கியும், பெண்கள் சேர்த்தும் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

துஆஉல் இஸ்திப்தாஹ்

தக்பீர் தஹ்ரீமா சொல்லி தக்பீர் கட்டியவுடன் ஆரம்ப துஆவை ஓத வேண்டும். இந்த ஆரம்ப ஓதலே துஆஉல் இஸ்திப்தாஹ் ஆகும். இது தொழுகையின் முதல் தக்பீரைத் தொடர்ந்து ஓதப்படும். இதன்போது நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் பல சந்தர்ப்பங்களில் பல்வேறு துஆக்களை ஓதியுள்ளார்கள். அவைகளில் விரும்பியதை ஓதலாம். நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லம் அவர்கள் தொழுகையின்போது அல்லாஹு அக்பர் எனத் தக்பீர் கூறியதும் வஜ்ஜஹ்தை ஓதி வந்துள்ளார்கள்.

وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلدِّينِ فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا مُسْلِمًا، وَمَا أَنَا مِنَ
الْمُشْرِكِينَ، إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لَا شَرِيكَ لَهُ
وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ

ஸூறதுல் ஃபாதிஹா ஓதுதல்

அஹது பில்லாஹி மினஷ்ஷைத்தானிர் ரஜீம் என ஆரம்பித்து, பிஸ்மில்லாஹிர் ரஹ்மானிர் ரஹீம் எனக்கூறி ஸூறதுல் பாதிஹாவை அமைதியாகவும், திருத்தமாகவும் ஓதவேண்டும். மற்றும் ஒவ்வொரு ரகஅத்திலும் பிஸ்மியுடன் ஸூறதுல் பாதிஹா ஓத வேண்டும்.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ
اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ
عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ

முதல் இரண்டு ரகஅத்திலும் ஸூறதுல் பாதிஹாவுக்குப் பின் வேறு ஸூறாக்களை அல்லது அவற்றின் ஒரு பகுதியை ஒதுவது ஸுன்னத் ஆகும். முதல் ரகஅத்தில் ஓதப்படும் ஸூறாவை விட இரண்டாவது ரகஅத்தில் ஓதப்படும் ஸூறா அளவில் சுற்று சிறிதாக இருப்பது (முஸ்தஹப்) வரவேற்கத்தக்கதாகும்.

ருகூஉ செய்தல்

அல்குர்ஆன் வசனங்களை ஒதி முடித்த பிறகு, ஆரம்பத் தக்பீரின் போது கைகளை உயர்த்தியவாறு உயர்த்தி தக்பீர் கூறிக் கொண்டு ருகூவிற்குக் குனிதல் வேண்டும். தலை, கழுத்து, முதுகு ஆகியன ஒரே சீராக வருகின்ற வரை குனிந்து, இரு உள்ளங் கைகளையும் விரித்தவாறு முழங்கால்களின் மேல் வைத்துப் பிடித்துக் கொள்ள வேண்டும். ருகூவிலும் ஆண்கள் விலாவிலிருந்து முழங்கைகளை அப்புறப்படுத்தியும், பெண்கள் தமது விலாவோடு சேர்த்தும் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். பின்னர்,

سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ (وَبِحَمْدِهِ)

(மகத்தான எனது இரட்சகனை தூய்மைப் படுத்துவதோடு, அவனைப் புகழ்கிறேன்.) என்று மூன்று தடவைகள் ஒதிக் கொள்ள வேண்டும்.

ருகூவிலிருந்து எழுதல் (இஃதிதாலுக்கு வருதல்)

ருகூவிலிருந்து ஆரம்பத் தக்பீருக்கு கைகளை உயர்த்துவது போன்று உயர்த்தி

سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ

(அல்லாஹ் தன்னைப் புகழ்பவனின் புகழை செவிமடுத்தான்) எனக் கூறிக் கொண்டே எழும்புதல் வேண்டும்.

நிலைக்கு வந்ததும் இரு கைகளையும் தொங்க விட்டவராக,

رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ مِلْءَ السَّمَاوَاتِ وَ مِلْءَ الْأَرْضِ وَمِلْءَ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدُ.

(நாயனே! வானங்கள் நிரம்பிய, பூமி நிரம்பிய அதன் பின்னர் நீ நாடிய அனைத்தும் நிரம்பிய புகழ் யாவும் உனக்கே உரியன) என ஒதிக்கொள்ள வேண்டும்.

ஸஜ்தா செய்தல் (ஸுஜூது செய்தல்)

பின்னர் நிலையிலிருந்து கைகளை உயர்த்தாமல் அல்லாஹு அக்பர் எனக்கூறி ஸுஜூதுக்குச் செல்ல வேண்டும். இரு பாதங்கள், இரு முட்டுக் கால்கள், இரு உள்ளங் கைகள், நெற்றி ஆகிய ஏழு உறுப்புக்கள் தரையில் படுமாறு ஸஜ்தா செய்தல் வேண்டும். ஸுஜூதின்போது கை விரல்களை கிப்லாவை முன்னோக்கியும், காது அல்லது தோள் புஜத்திற்கு நேராகவும் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஆண்கள் தமது இரு முழங்கைகளையும் விலாவிலிருந்தும், வயிற்றை தொடைப் பகுதியிலிருந்தும் அகற்றி வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். பெண்கள் முழங்கைகளை விலாவோடும், வயிற்றை தொடைப் பகுதியோடும் சேர்த்து வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஸுஜூதின் போது,

سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى (وَبِحَمْدِهِ)

(உயர்வான எனது இரட்சகனை தூய்மைப் படுத்துவதோடு, அவனைப் புகழ்கிறேன்) என மூன்று முறை ஒதிக் கொள்ள வேண்டும்.

நடு இருப்புக்கு வருதல்

ஸுஜூதில் சற்றுத் தாமதித்த பின்னர், தக்பீர் கூறியவாறு தலையை உயர்த்தி கால்களை மடித்த நிலையில் இருப்பில் உட்கார வேண்டும். அவ்வேளை, வலது கால் விரல் நுனியை தரையில் நட்டு வைத்ததாக, இடது கால் பாதத்தின் மீது அமர வேண்டும். கை விரல்களை கிப்லாவை முன்னோக்கியவாறும், முழங்கால்களுக்கு நேராகவும், தொடைகள் மீது வைத்தல் வேண்டும். இவ்விருப்பு இப்திராஷ் இருப்பு எனப்படும். அவ்வேளை,

رَبِّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَاجْبُرْنِي وَارْزُقْنِي وَاهْدِنِي وَعَافِنِي

(ரப்பே! எனக்கு மன்னிப்பு வழங்கி அருள் புரிவாயாக, என் குறைகளை நிவர்த்திப்பாயாக, என்னை உயர்வு படுத்தி பாக்கியங்களை அளிப்பாயாக, என்னை நேர் வழியில் செலுத்துவாயாக, எனக்கு சுகமளிப்பாயாக) என ஒதிக் கொள்ள வேண்டும்.

இரண்டாம் ஸஜ்தா (ஸுஜூது)

நடு இருப்பில் சற்றுத் தாமதித்த பின்பு, அல்லாஹு அக்பர் எனச் சொல்லியவாறு இரண்டாம் ஸுஜூதுக்குச் செல்ல வேண்டும். முதல் ஸுஜூதைப் போன்றே அதில் தாமதித்து தஸ்பீஹையும் ஒதிக் கொள்ள வேண்டும்.

இரண்டாம் ஸுஜூதுக்குப்பின் ஓரளவு நீட்டியதாய் தக்பீர் கூறியவாறு கூறியவாறு தலையை உயர்த்தி இரண்டாம் ரகஅத்துக்காக எழுந்து நிற்க வேண்டும். இரண்டாவது ரகஅத்திலும் கைகளைக் கட்டிக் கொண்டு, முதல் ரகஅத்தில் ஓதியவாறே ஸூறா பாதிஹாவையும் அதன் பின் மற்றொரு ஸூறாவையும் ஒதிக்கொள்ள வேண்டும். தொழுகையின்போது முதல் இரண்டு ரகஅத்துகளில் மட்டுமே ஸூறா பாத்திஹாவின் பின் பிரிதொரு ஸூறா அல்லது வசனங்கள் ஒதப்பட வேண்டும். மூன்றாம் நான்காம் ரகஅத்துகள் உள்ள தொழுகைகளில் ஸூறா பாத்திஹா மட்டுமே ஒதப்படும்.

குனூத்

ஸுபஹ் தொழுகையின் இரண்டாம் ரகஅத்திலும், ரமழான் மாதத்தின் பதினாறாம் இரவு முதல் இறுதிவரை வித்ரு தொழுகையிலும், ரகூவிலிருந்து எழுந்து இஃதிதாலுடைய துஆவை ஓதியபின், இரு உள்ளங்கைகளையும் தோள்மட்டத்திற்கு உயர்த்தி, முகத்தின் முன்பாக வைத்து குனூத் ஒதிக்கொள்வது ஷாபிஃ மத்ஹபின்படி ஸுன்னத்தாகும்.

اللَّهُمَّ اهْدِنِي فِي مَنْ هَدَيْتَ وَعَافِنِي فِي مَنْ عَافَيْتَ وَتَوَلَّنِي فِي مَنْ تَوَلَّيْتَ
وَبَارِكْ لِي فِي مَا أَعْطَيْتَ وَقِنِي شَرَّ مَا قَضَيْتَ فَإِنَّكَ تَقْضِي وَلَا يَقْضِي عَلَيْكَ إِنَّهُ

لَا يَذِلُّ مَنْ وَالَيْتَ وَلَا يَعْزُّ مَنْ عَادَيْتَ تَبَارَكْتَ رَبَّنَا وَتَعَالَيْتَ, فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى
مَا قَضَيْتَ, وَأَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ, وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ
وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ.

அத்தஹிய்யாத்

அத்தஹிய்யாத் இரு சந்தர்ப்பங்களில் ஓதப்படும். அவை முறையே முதல்
அத்தஹிய்யாத், இறுதி அத்தஹிய்யாத் ஆகும். மூன்று அல்லது நான்கு ரகஅத்துகள்
கொண்ட தொழுகைகளில் இரண்டாம் ரகஅத்தில் இரண்டாம் சுஜுதுக்கு பின்னர்
இப்திராஷ் உடைய இருப்பில் இருந்து ஓதுவதே முதல் அத்தஹிய்யாத் ஆகும்.

التَّحِيَّاتُ الْمُبَارَكَاتُ الصَّلَوَاتُ الطَّيِّبَاتُ لِلَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ
وَبَرَكَاتُهُ, السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ, أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ
أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

எல்லாத் தொழுகைகளின் இறுதி ரகஅத்தின் இரண்டாம் ஸுஜுதுக்குப் பின் வலது
கால் பாதத்தை நட்டு வைத்து, இடது கால் பாதத்தை வலது கணுக்காலுக்கு கீழாக செலுத்தி
தரையில் உட்கார்வதை தவ்ருக் இருப்பு என்பர். இவ்வாறு உட்கார்ந்து இறுதி
அத்தஹிய்யாத் ஓதப்படும். முதலாம் அத்தஹிய்யாத்தில் அத்தஹிய்யாத் துஆவில்
ஸலவாத்துல் இப்றாஹீமியா வரையும் ஓதப்படும் அதேவேளை இறுதி அத்தஹிய்யாத்தில்
ஸலவாத் இப்றாஹீமியாவும் சேர்க்கப்பட வேண்டும்.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ, كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ
إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ, وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ, كَمَا بَارَكْتَ
عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ.

இரு அத்தஹிய்யாத்துடைய அமர்வுகளிலும், கைகளை முழங்காலுக்கு நேராக
தொடை மீதுவைத்து, வலது கையின் சுட்டு விரலை சற்று உட்புறமாக வளைத்து
அவ்விரலின் அடிப்பாகத்தை பெருவிரலின் நுனிப்பகுதியால் சிறிது அழுத்தி வைத்தல்
வேண்டும். ஏனைய மூன்று விரல்களையும் உட்புறமாக மடித்துக் கொள்ள வேண்டும்.
அஷ்ஹது அன்லாஇலாஹ இல்லல்லா என்ற வார்த்தைகளை ஓதும் போது, வளைந்து
இருந்த வலக்கையின் சுட்டு விரலை முழுமையாக நீட்டிக் கொள்ள வேண்டும். ஸலாம்
கூறும் வரை நீட்டிய அந்த சுட்டு விரலை பார்த்தவாறு இருப்பதும் தொழுகையின் ஏனைய
சந்தர்ப்பங்களில் ஸுஜுது செய்யும் இடத்தைப் பார்த்துக் கொண்டு இருப்பதும்
ஸுன்னத்தாகும்.

இறுதி அத்தஹிய்யாத் ஒதி முடிந்த பின்னர், அஸ்ஸலாமு அலைக்கும் வரஹ்மத் துல்லாஹ் என ஸலாம் கூறியவாறு முகத்தை வலது பக்கமும், தொடர்ந்து இரண்டாம் ஸலாம் கூறியவாறு இடது பக்கமும் திருப்ப வேண்டும். இத்தோடு தொழுகை நிறைவு பெற்றுவிடும்.

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ.

பர்ளுத் தொழுகையின் பின்னர் இறைஞ்சப்படும் துஆக்கள் கபூலாகின்றன. ஆகவே தேவையான துஆக்களைக் கேட்டுக்கொள்ள முடியும். துஆக்கள் ஹம்து ஸலவாத்துடன் ஆரம்பித்து ஹம்து ஸலவாத்துடன் முடிக்கப்படல் வேண்டும்.

எனவே தொழுகையின் விதிமுறைகளைத் தெளிவாக அறிந்து, மரணிக்கும் வரை அதனை ஒழுங்காக நிறைவேற்றி வர அல்லாஹ் அருள்புரிவானாக.

பயிற்சி

1. தொழுகை என்ற கடமையின் முக்கியத்துவத்தை விளக்குக.
2. ஸுஜூதின் போது நிலத்தில் படவேண்டிய உறுப்புக்கள் யாவை? அதில் ஓத வேண்டிய தஸ்பீஹ் யாது?
3. தொழுகையில் கவனயீனமாக இருப்போருக்கு நீர; வழங்கும் நல்லுபதேசம் யாது?
4. பின்வரும் அறபுச்சொற்களின் விளக்கத்தை தருக.

(அ) தக்பீர் தஹ்ரீமா	(இ) இஃதிதால்
(ஆ) இப்திராஷ்	(ஈ) தவர்ருக்